

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΚΡΗΤΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ ΙΔΡΥΜΑ ΚΑΨΩΜΕΝΟΥ

Εταιρεία Κρητικών Σπουδών – Ίδρυμα Καψωμένου

Έτος Ιδρύσεως: 1992, Αρ. Εγγραφής: 401/92

73005 Πύργος Αλικιανού Χανίων

Τηλ. + Fax: +30 28210 78831, κιν.: +30 6985677342

E-mail: eks-ik@eks-ik.eu , ekapsome@yahoo.gr

Ιστοσελίδα: www.eks-ik.eu

Ψ Η Φ Ι Σ Μ Α

Το Διοικητικό Συμβούλιο της *Εταιρείας Κρητικών Σπουδών-Ίδρύματος Καψωμένου*, πληροφορήθηκε με βαθιά οδύνη την εκδημία του Ποιητή **Γιάννη Δάλλα**, Ομότιμου καθηγητή του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων και αποφάσισε, σε έκτακτη συνεδρίασή του, να εκδώσει το παρόν τιμητικό Ψήφισμα εις αναγνώριση της μεγάλης προσφοράς του εκλιπόντος στην Ελληνική Λογοτεχνία ως δημιουργού, στην Ελληνική Φιλολογία ως ερευνητή και συγγραφέα, στην Ελληνική Παιδεία ως δασκάλου και παιδαγωγού.

Ο Γιάννης Δάλλας υπηρέτησε με ένθεο ζήλο, σε όλη τη διάρκεια της μακράς ζωής του, την ελληνική Εκπαίδευση, ιδιωτική και δημόσια, με επιστέγασμα τη γόνιμη θητεία του ως Τακτικού καθηγητή στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων και ως Ομότιμου καθηγητή στο Ιόνιο Πανεπιστήμιο.

Πλουσιότατο και πολύτιμο υπήρξε και το συγγραφικό του έργο: επιστημονικές έρευνες και μελέτες, φιλολογικές εκδόσεις Νεοελλήνων συγγραφέων, δοκίμια και άρθρα στον περιοδικό τύπο, εκδόσεις και μεταφράσεις αρχαίων συγγραφέων. Μνημονεύομε εδώ τα διασημότερα έργα του: για τον Καβάφη («Καβάφης και Ιστορία», 1974, «Ο Καβάφης και η Δεύτερη Σοφιστική», 1984, «Η στρατηγική του εργαστηρίου. Ύστερα Καβαφολογικά», 2009), για τον Κάλβο («Η ποιητική του Ανδρέα Κάλβου», 1994, «Ο κλασικισμός του Ανδρέα Κάλβου», 1999, «Σολωμός και Κάλβος. Δύο αντίζυγες ποιητικές», 2009), για το Βάρναλη («Η δημιουργική δεκαετία στην ποίηση του Βάρναλη. Μελέτες», 1989), για το Σαχτούρη («Εισαγωγή στην

ποιητική του Μίλτου Σαχτούρη», 1979, «Ο ποιητής Μίλτος Σαχτούρης», 1997), για τον Θεοτόκη («Κωνσταντίνος Θεοτόκης, κριτική σπουδή μιας πεζογραφικής πορείας», 2001). Πολύ σημαντική είναι και η συμβολή του Γιάννη Δάλλα στις φιλολογικές εκδόσεις νεοελλήνων συγγραφέων: του Α. Κάλβου (*Οι Ψαλμοί του Δαβίδ, Η Ιωνιάς, Ωδαι*), του Κ. Βάρναλη (*Το φως που καίει, Σκλάβοι Πολιορκημένοι, Η αληθινή απολογία του Σωκράτη*), του Κωνσταντίνου Θεοτόκη (*Κορφιάτικες Ιστορίες, Ο Κατάδικος, Οι σκλάβοι στα δεσμά τους, Ο παπα-Ιορδάνης Πασίχαρος*).

Το ερευνητικό ενδιαφέρον του Γιάννη Δάλλα δεν περιορίζεται στη νεοελληνική λογοτεχνία, καλύπτει όλη την ελληνική πνευματική διαχρονία. Προνομιακή θέση κατέχει η φιλολογική, εκδοτική και μεταφραστική του ενασχόληση με την ποίηση των Λυρικών της αρχαϊκής εποχής: «Ελεγειακοί», «Ιαμβογράφοι», «Μελικοί», «Χορικολυρικοί», (1976-2007) και των Ελληνιστικών επιγραμμάτων, «Ελληνιστικός μικρόκοσμος», «Καλλίμαχος», «Πλάτωνος τα αποδιδόμενα επιγράμματα» (2008-2009).

Στο στίβο της ποίησης ο Γιάννης Δάλλας βγήκε από την πρώτη στιγμή πάνοπλος, όπως η Αθηνά από το κεφάλι του Δία. Και αναδείχτηκε ένας από τους κορυφαίους εκπροσώπους της πρώτης Μεταπολεμικής γενιάς. Η πρώτη ποιητική του σύνθεση είναι ο θρήνος στο *Federico Garcia Lorca* (1948), όπου μορφώνονται οι βουλές της ποίησής του· μιας ποίησης βαθιά κοινωνικής και στοχαστικής, σε ζωντανή διαλεκτική με την εποχή και με την ιστορία. Ακολουθούν οι συλλογές: “Εφτά πληγές”, 1950, “Απόπειρα Μυθολογίας”, 1952, “Κυκλοδίωκτα”, 1956, “Πόρτες εξόδου”, 1962, “Εξαγορά”, 1965, “Ανατομία”, 1971, “Το τίμημα” 1981, “Ο ζωντανός χρόνος”, 1985, “Δόκιμος σε συντεχνία”, 1986, “Αποθέτης”, 1993, “Στοιχεία ταυτότητας”, 1999, “Γεννήτριες”, 2004, “Περίακτος”, 2011.

“Άθληση” ονομάζει ο Δάλλας τον αγώνα του ποιητή μέσα στον Κόσμο, υπερασπιζόμενος την υψηλή αποστολή της ποίησης ενάντια στην τρέχουσα απαξίωση των πνευματικών αξιών. Με το ένα σκέλος στη διαχρονική – λαϊκή και λόγια – ποιητική μας παράδοση και με το άλλο στις πρώτες γραμμές της ανήσυχης πρωτοπορίας, ο Γιάννης Δάλλας έχτισε ένα ελληνικό ποιητικό μύθο, που μέσα στη συνταρακτική ιστορική περιπέτεια του νεότερου ελληνισμού συγχωνεύει όλους τους αγώνες, τους καημούς και τα οράματα της πολύπαθης ανθρωπότητας. Και τον προσέφερε σε μια επικοινωνίσιμη μεταύπερρεαλιστική γραφή εξαιρετικής διαύγειας και κλασικής ισορροπίας· που η βαθιά, υποβλητική απαγγελία του ποιητή ζωντάνευε

απελευθερώνοντας όλη τη δυναμική του. Αυτή η ποίηση κι αυτός ο μύθος είναι η σπορά του Ποιητή στις ψυχές των μαθητών και των ομοτέχνων του, που αποτέλεσαν πάντοτε την πρώτη του έγνοια και τη μεγάλη του επένδυση στο μέλλον του τόπου.

Χανιά, 27 Φεβρουαρίου 2020

Ο Πρόεδρος

Ο Γεν. Γραμματέας

Ομ.Καθηγ.Ερατοσθένης Γ. ΚΑΨΩΜΕΝΟΣ

Γυμνασιάρχης Γεώργιος ΚΑΡΚΑΝΗΣ